

MISIA V NAJBLIŽŠOM OKOLÍ

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Luk 10,25–37; 2Tim 3,16; Jak 2,17–22; Mat 22,37–40; Gal 5,14; Mich 6,6–8

ÚVODNÝ TEXT

On [Ježiš] odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou myslou, a svojho blížneho ako seba samého.“ (Luk 10,27)

Takmer všetci kresťania poznajú úvodný text (Luk 10,27). Ak však povieme, že Boha milujeme, ale v našom živote sa to nijako neprejavuje, naša láska k Bohu je veľmi pravdepodobne len povrchná. Ak sme presvedčení, že Boha milujeme, musí to byť poznať, vidieť, cítiť. Milovať Boha si vyžaduje našu úplnú odovzdanosť. Týka sa to nášho srdca a tela, našej duše a mysle. Je ľahké povedať, že milujeme Boha. Táto láska si však vyžaduje naše vedomé úsilie.

Áno, milovať Boha je dôležitou súčasťou našej viery. Boh však chce, aby sme milovali aj druhých, pretože naša láska k iným ľuďom mocným spôsobom odzrkadľuje našu lásku k Bohu. V texte 1Ján 4,20 nachádzame slová: „Ak niekto hovorí: *Milujem Boha* a nenávidí svojho brata, je klamár. Veď kto nemiluje svojho brata, ktorého vidí, nie je schopný milovať Boha, ktorého nevidí.“ A Pavol hovorí: „Lebo celý Zákon sa naplňa v jednom príkaze, a to: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ (Gal 5,14)

Tento týždeň sa naučíme, ako tieto slová naplniť v našom živote.

OSNOVA LEKCIE

Naše uvažovanie sa v tejto lekcii sústreďí na pasáž z 10. kapitoly Lukášovho evanjelia (Luk 10,25–37), ktorá poukazuje nielen na dôležité otázky hľadajúcich, ale predovšetkým v nej Ježiš ukazuje, čo očakáva od svojich nasledovníkov vo vzťahu k druhým ľuďom.

- Luk 10,25–37: Najdôležitejšia otázka: „Čo mám robiť, aby som získal večný život?“ (nedeľa)
- Luk 10,26: Biblia ako zdroj správnej odpovede (pondelok)
- Luk 10,27.28: Samotná znalosť správnej odpovede nestačí (utorok)
- Luk 10,27.28; Mat 22,37–40: Pozvanie k životu naplnenom láskou (streda)
- Luk 10,30–37: Milosrdný Samaritán: ukážka praktickej lásky Božích detí (štvrtok)

NAJDÔLEŽITEJŠIA OTÁZKA

²⁵Tu vystúpil jeden znalec Zákona a skúšal ho: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?“ ... ²⁸„Správne si odpovedal,“ povedal mu Ježiš. „Toto rob a budeš žiť!“ ²⁹Ale on, aby sa ospravedlnil, ďalej sa pýtal Ježiša: „A kto je môj blížny?“ (Luk 10,25.28.29)

³⁰Prečo sa aj my vystavujeme nebezpečenstvu v každej chvíli? ³¹Veď každý deň umieram, je to tak isté, ako vy, bratia, ste mojou chválou, ktorú mám v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. ³²Ak som v Efeze bojoval so šelmami z ľudských pohnútok, čo mi to osoží? Ak pre mŕtvych niet vzkriesenia: Jedzme a pime, veď zajtra zomrieme! (1Kor 15,30–32)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Kto sme? Prečo sme tu? Čo sa stane po našej smrti? Aký je náš konečný osud? Toto sú v mnohých ohľadoch najdôležitejšie otázky smrteľných bytostí, ktoré si navyše svoju smrteľnosť aj uvedomujú (ustrice a kurčatá sú tiež smrteľné, ale neuvažujú o tom). V Evanjeliu podľa Lukáša prichádza za Ježišom človek a kladie mu tú najdôležitejšiu otázku zo všetkých.

Čo sa zákonník pýtal Ježiša? Čo bolo dôvodom jeho otázky? (Luk 10,25)

Nech je samotná otázka akokoľvek vážna, Biblia jasne hovorí, že zaznela, aby Ježiša „vyskúšala“. Niekedy ľudia prichádzajú naplnení skepsou a nedôverou, ba aj nevierou. Možno dokonca svoje otázky ani nemyslia vážne. Treba ich však počúvať a snažiť sa ich oslovit' dobrou správou. Presne tak sa Ježiš zachoval k zákonníkovi. Kristus poznal skryté úmysly tohto muža. Napriek tomu využil zákonníkovu otázku na to, aby ľudí podnietil preskúmať ich vnútorné pohnútky. Aj keď Ježiš poznal zákonníkovu pohnútku, nemienil ho ignorovať alebo byť voči nemu neúctivý.

„Čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?“ Aká otázka by mohla byť dôležitejšia? Bez ohľadu na to, aké je naše náboženské presvedčenie alebo aké sú naše praktiky, za všetkými stojí táto zásadná otázka. Veď na čom ďalšom by skutočne malo záležať bytostiam, o ktorých Písmo hovorí, že sú ako „para, ktorá sa na chvíľu ukáže a potom zmizne“ (Jak 4,14)? Veď aká je alternatíva k večnému životu, ak nie večná smrť?

Prečítaj si text 1Kor 15,30–32. O čom hovorí apoštol Pavol? Čo je podľa neho dôležitejšie ako vlastný život?

Nech boli pohnútky zákonníka akokoľvek pochybné, položil Ježišovi veľmi dôležitú otázku. A Ježiš, ktorý je vždy pripravený využiť každú príležitosť na oslovenie ľudí, urobil tak aj v tomto prípade.

APLIKÁCIA

- Ako môžeme aj my využiť každú príležitosť na vydanie svedectva, aj keď okolnosti nie sú práve ideálne?

JEŽIŠOVA ODPOVEĎ – ODKAZ NA PÍSMO

Ježiš sa ho opýtal: „A čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ (Luk 10,26)

⁵⁵V tej hodine povedal Ježiš zástupom: „Ako na zločinca ste na mňa vyšli s mečmi a kyjmi, aby ste ma zajali? Denne som sedával a učil v chráme, a nezajali ste ma. ⁵⁶Toto všetko sa však stalo, aby sa naplnili prorocké Písma.“ Vtedy ho všetci učenici opustili a zutekali. (Mat 26,55-56)

Tunajší Židia boli šlachetnejší ako v Tesalonike. Prijímali slovo so všetkou ochotou a každý deň skúmali Písmo, či je to naozaj tak. (Sk 17,11)

³Lebo predovšetkým som vám odovzdal, čo som aj sám prijal, že podľa Písem Kristus zomrel za naše hriechy, ⁴že bol pochovaný a tretieho dňa vzkriesený podľa Písem ⁵a že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim. (1Kor 15,3–5)

¹⁶Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, ¹⁷aby Boží človek bol dokonalejší a pripravený na každé dobré dielo. (2Tim 3,16.17)

Z Písma sa dozvedáme, že zákonník prišiel Ježiša vyskúšať. Ježiš však rozpoznal jeho úmysly. Je to tak, Boh pozná túžby nášho srdca viac než my sami. A naopak, keďže my nerozumieme poriadne ani sami seba, ako by sme mohli poznať motívy tých, ktorí nás spochybňujú alebo pokúšajú?

Niekedy sa nás inoveriaci pýtajú na našu vieru. Napríklad naši moslimskí priatelia nám kladú otázky súvisiace s Ježišovým božstvom, ako napríklad: „Kde v Biblii Ježiš o sebe povedal, že je Boh?“ alebo „Prečo hovoríš, že je jeden Boh, keď zároveň veríš v Trojicu?“ Hoci sa tieto otázky zdajú byť provokatívne, hľadanie Ježiša môže byť úprimné a môže predstavovať hlbokú túžbu alebo prázdnotu tých, ktorí sa pýtajú. Nevidíme do ich srdca – a ani to vlastne nepotrebuje. Jednoducho musíme slúžiť druhým najlepšie, ako vieme, bez ohľadu na ich najhlbšie pohnútky.

Ako ti dnešné texty pomáhajú pochopiť Ježišovu protiotázku adresovanú zákonníkovi: „Čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ (Luk 10,26)?

Mat 26,55.56

Sk 17,11

1Kor 15,3–5

2Tim 3,16.17

Niekedy chceme odpovede, ale nerobíme nič, aby sme ich našli. Ježiš sa zákonníka opýtal: „Čo je napísané v Zákone?“ Ježiš poukázal na veľmi dôležitý aspekt poznávania. Nestačí len počúvať, čo nám hovoria iní. Potrebujeme aj sami pre seba čítať Písmo. Odpovede už existujú a Svätý Duch pôsobí na naše srdcia, aby nám ukázal, čo máme robiť.

Boh nám dal svoje Slovo. Môžeme v ňom nájsť všetku pravdu, ktorú potrebujeme vedieť o tom, ako máme žiť, ako sa máme správať k druhým a ako môžeme „zdediť večný život“. Áno, pri výklade Písma zohrávajú dôležitú úlohu aj učители a kazatelia. V konečnom dôsledku však každý z nás potrebuje hľadať v Biblii dôležité pravdy. „Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku. (Ž 119,105) Tento verš nie je len akýsi poetický obraz. Je to svätá pravda, ktorá nás vedie k Božiemu slovu a ukazuje nám jeho dôležitosť.

- **Ježiš, Slovo od Boha, ktoré sa stalo telom, vždy nasmeroval ľudí späť k písanému Slovu. Čo sa z tejto skutočnosti dozvedáme o dôležitosti Biblie? Prečo musíme odmietnuť všetky filozofické alebo teologické úvahy, ktoré znižujú našu dôveru v Bibliu?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ZDEDIŤ VEČNÝ ŽIVOT

²⁷On [zákonník] odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou myslou, a svojho bližneho ako seba samého.“²⁸ „Správne si odpovedal!“ povedal mu Ježiš. „Toto rob a budeš žiť!“ (Luk 10,27.28)

¹⁷Tak aj viera: Ak sa nedokazuje skutkami, sama osebe je mŕtva. ¹⁸Ale niekto povie: „Ty máš vieru, ja mám skutky.“ Ukáž mi svoju vieru bez skutkov a ja ti ukážem vieru zo svojich skutkov. ¹⁹Ty veríš, že je jeden Boh, a dobre robíš. Ale aj démoni veria, a trasú sa. ²⁰Nerozumný človek, chceš si vôbec uvedomiť, že viera bez skutkov je neúčinná? ²¹Vari náš otec Abrahám nebol ospravedlnený zo skutkov, keď svojho syna Izáka položil na obetný oltár? ²²Vidíš, že viera spolupôsobila s jeho skutkami a že zo skutkov sa viera stala dokonalou? (Jak 2,17–22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Ako zákonník odpovedal na Ježišovu (a teda vlastne na svoju vlastnú) otázku? (Luk 10,27.28)

Zákonník po krátkom premýšľaní nakoniec našiel odpoveď na svoju otázku sám. Pre väčšinu veriacich nie je ťažké odpovedať na otázky týkajúce sa učenia a viery. Náročné je niečo iné – konať podľa toho, čo pokladáme za správne a v čo veríme. Mnohým ľuďom sa stáva, že síce teoreticky vedia veľa o Ježišom učení, ale len málo sa to prejavuje v ich živote (alebo dokonca vôbec). Ide o vážny problém, na ktorý poukázal aj apoštol Jakub. Nestačí len vedieť o láske k Bohu a bližnemu. Musíme podľa nej aj konať!

Porovnaj texty Luk 10,27.28 a Jak 2,17–22. Ako sa slová apoštola Jakuba zhodujú s tým, čo Ježiš povedal zákoníkovi?

Láska sa v živote musí nevyhnutne prejavíť úplne konkrétne a viditeľne. Ak milujeme Boha, budeme čítať Jeho Slovo, budeme sa modliť, budeme dodržiavať Jeho prikázania a budeme poslušní Jeho hlasu „celým srdcom“. Ak povieme, že milujeme druhých, ale nestaráme sa ani o spoluveriacich, ani o núdzných, potom je namieste otázka: Aký ošoh má moja viera? Kresťanstvo nie je len nejaká abstraktná zbierka rôznych vieroučných výrokov. Kresťanstvo je spôsob života.

„¹⁵Ak brat alebo sestra sú nahí a chýba im denný pokrm, ¹⁶čo im osoží, ak im niekto z vás povie: *Chodte v pokoji, zohrejte sa a najedzte sa*, no nedáte im, čo potrebujú pre telo?“ (Jak 2,15.16)

APLIKÁCIA

■ Ako veľmi ti záleží na blahu iných? Ako sa ti darí riadiť Pavlovými slovami: „Nevyhľadávajte každý iba svoje záujmy, ale aj záujmy druhých.“ (Fil 2,4)? Ako sa z Božej milosti môžeš naučiť viac starať o druhých?

MILOVAŤ DRUHÝCH TAK, AKO MILUJEME SEBA

³⁷A on mu odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou.“³⁸To je veľké a prvé prikázanie. ³⁹Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. ⁴⁰Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“ (Mat 22,37–40)

Aká je súvislosť medzi Ježišovými slovami v Mat 22,37–40 a tým, čo povedal zákonníkovi v Luk 10,27.28?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Podľa Mat 22,37–40 Ježiš jasne povedal, že každodenné prejavy pravej viery závisia od týchto dvoch prikázaní. A Luk 10,27.28 objasňuje, že ak človek miluje Boha a blížneho, bude mať večný život.

„Pohnútkou každého konania musí byť láska. Láska je hlavná zásada Božej vlády v nebi i na zemi a musí sa stať základom kresťanského charakteru. Len ona utvrdí kresťana v stálosti, pomôže mu obstáť v skúške a odolať pokušeniu.“ (COL 49; KP 30)

Ako uvedené verše posilňujú Ježišove slová z Mat 22,37–40?

Gal 5,14

Mich 6,6–8

1Ján 4,20.21

Podľa apoštola Pavla sa celý Zákon naplňa v príkaze „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ (Gal 5,14) Pavol hovorí, že Boha možno milovať len vtedy, ak sa táto láska naplňa láskou k blížnemu. Hoci povedal, že „spravodlivý z viery bude žiť“ (Rim 1,17), život vychádzajúci z viery nemôže byť pre iných neviditeľný, skrytý či dokonca úplne neznámy. Pavol, Micheáš a Ján objasňujú, že praktické skutky dokazujú realitu viery, na ktorú sa odvolávame. V 1. Korinťanom 13 to Pavol vyjadruje jasne: ak niekto tvrdí, že má veľké poznanie, že robí veľké skutky, že má veľkú vieru alebo že sa dokonca vzdá svojho života, ale nemá lásku, potom je tento človek len ako „cvendžiaci kov a zvučiaci činel“ (1Kor 13,1).

- **Prečítaj si ešte raz vyššie uvedený citát z knihy *Kristove podobenstvá*. Všimni si, že len vďaka láske môžu ľudia zostať pevní a vydržať pokušenie. Ako táto myšlienka ukazuje, že príkaz milovať nehovorí o spasení zo skutkov, ale je vyjadrením viery, ktorú máme v Ježiša?**

APLIKÁCIA

PRÍBEH O MILOSRDNOM SAMARITÁNOVI DNES

³⁰Nato Ježiš začal rozprávať: „Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a dostal sa do rúk zbojníkov. Tí ho ozbíjali, doráňali, nechali ho polomŕtveho a odišli. ³¹Náhodou šiel touto cestou kňaz, ktorý ho síce videl, no obišiel ho. ³²Takisto aj levita: keď prišiel na to miesto a uvidel ho, obišiel ho. ³³No prišiel k nemu aj istý pocestný, Samaritán. Keď ho uvidel, prišlo mu ho ľúto. ³⁴Pristúpil k nemu, nalial mu na rany olej a víno a obviazal mu ich. Potom ho vložil na svoje dobytča, zaviezol do hostinca a postaral sa o neho. ³⁵Na druhý deň vybral dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: „Staraj sa oňho; ak na neho vynaložíš viac, na spätočnej ceste ti to zaplatím.“ ³⁶Kto podľa teba z tých troch sa stal bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“ ³⁷On povedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš povedal: „Chod' a rob podobne!“ (Luk 10,30–37)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď Ježiš pochválil zákonníka za správnu odpoveď, povedal mu: „Toto rob a budeš žiť.“ (Luk 10,28) Týmto výrokom sa dotkol samotného srdca onoho človeka. Zákonník nemal problém odpovedať správne na Ježišove otázky. Ale konať podľa prikázaní lásky bolo náročné pred dvetisíc rokmi a nie je to vôbec jednoduché ani dnes.

Zákonník sa nevzdal. Chcel chytiť Ježiša do pasce a predviesť svoje vedomosti. Položil preto doplňujúcu otázku: „Kto je môj bližný?“ (Luk 10,29)

Prečítaj si text Luk 10,30–37. Ako by si zhrnul Ježišove slová?

Žijú v tvojom okolí ľudia, ku ktorým sa iní zachovali nespravodlivo? Urobil si všetko, čo si mohol, aby si im pomohol?

Je pravda, že niekedy kazatelia, starší a členovia zboru nepomáhajú tým, ktorí pomoc potrebujú. Niekedy môžu ľudia iného vierovyznania prejavovať viac lásky než my. Môžeme mať plné ústa lásky, ale iní môžu efektívne napĺňať potreby ľudí, ktorí sú mimo okruhu našich záujmov. Ak má mať naša viera nejaký zmysel, musíme sa usilovať pomáhať tým, ktorí to potrebujú.

Ježiš zakončil príbeh o milosrdnom Samaritánovi otázkou, kto z tých troch je skutočne bližným človeku, ktorý potrebuje pomoc.

„Tým je otázka: *Kto je môj bližný?* navždy zodpovedaná. Kristus názorne ukázal, že našim bližným nie je len ten, kto patrí do našej cirkvi a je rovnakého vyznania. Tu neprichádza do úvahy rasa, farba pleti ani triedny pôvod. Naším bližným je každý, kto potrebuje našu pomoc. Je ním každý nepriateľom ranený a zubožený človek. Naším bližným je každý, kto je Božím vlastníctvom.“ (DA 503; CL 326)

APLIKÁCIA ■ **Začni sa denne modliť za niekoho, kto vyznáva iné hodnoty, alebo dokonca za niekoho, koho možno osobne nemáš rád.**

VÝZVA

Uved' mená aspoň troch svojich známych (neadventistov). Aké sú ich potreby (emocionálne, fyzické, sociálne)? Zváž, ako môžeš osobne slúžiť týmto ľuďom. Čo praktické môžeš pre nich urobiť v najbližšom týždni?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Prečítajte si kapitolu „Milosrdný Samaritán“ z knihy *Cesta lásky* (DA 497–505; CL 323–327).

V dnešnom svete je veľa ľudí, ktorí sú hladní, žijú v núdzi alebo sa s nimi zle zaobchádza. Môžeme urobiť svoj diel, nech sa zdá akokoľvek „malý“. Nevyriešime všetky problémy sveta, na to sme neboli povolani. To sa stane až pri Ježišom návrate. Dovtedy však môžeme aspoň pomáhať tým, ktorých poznáme – niekomu, kto nemá dosť jedla; niekomu, kto prežíva nepravosť alebo je obeťou násilia či bigotnosti.

„Čistá a nepoškvrnená zbožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať siroty a vdovy v ich súžení a chrániť sa pred poškvrnou sveta. (Jak 1,27) Dobré skutky sú tým ovocím, ktoré od nás Kristus vyžaduje, aby sme prinášali. Patria sem láskavé slová, skutky dobrotivosti, nežná úcta k chudobným, núdnym, utrápeným. Keď srdcia súcítia so srdcami obťažkanými sklúčenosťou a smútkom, keď sa pomocná ruka ponúka núdnym, keď sú nahí oblečení, cudzinec je vítaný vo vašom príbytku a vo vašom srdci, vtedy sú anjeli nablízku a spájajú nás s nebesami. Každý skutok spravodlivosti, milosrdenstva a dobrotivosti rozoznie v nebi nádhernú melódiu. Otec zo svojho trónu hľadá na tých, ktorí konajú skutky milosrdenstva, a pokladá ich za svoje najväčšie poklady. Budú mi, hovorí Hospodin zástupov, v deň, ktorý chystám, zvláštnym vlastníctvom. (Mal 3,17) Každý milosrdný skutok pre núdných a trpiacich je skutkom vykonaným pre Ježiša. Keď pomáhate chudobným, súcítite s utrápenými a utláčanými a priateľíte sa so sirotami, dostávate sa do bližšieho vzťahu s Ježišom.“ (2T 25)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Rozumieme správne tomu, že príkaz (a jeho poslušnosť) milovať Boha a ľudí nás nevedie k spaseniu zo skutkov? Keď chápeme, kto je Ježiš a čo pre nás urobil na kríži (pozri Fil 2,5–8), potom by bolo chybou domnievať sa, že si akýmkoľvek skutkom (ani skutkom milosrdenstva) môžeme zaslúžiť spasenie. Prečo? Ako sa môžeme naučiť rozlišovať medzi márnou snahou o dosiahnutie (zaslúženie si) spasenia a zjavovaním v našich životoch skutočnosť, že v Ježišovi už máme spasenie?
2. Ako sa môžeme naučiť rozpoznávať niektoré z prirodzených predsudkov, ktoré môžeme mať voči tým, ktorí sú iní ako my?
3. Pokúste sa nájsť ďalšie biblické texty (okrem tých, čo sme študovali tento týždeň), ktoré nás motivujú prejavovať láskavosť druhým ľuďom, bez ohľadu na to, kto sú.